

Text: Maria Farré

Fotos: Arxiu del Parc Nacional

Descobrir una vall pirinenca amb unes raquetes de neu als peus: vine al Parc Nacional a l'hivern!

Quants de vosaltres no heu arribat un cap de setmana al Pirineu i us heu trobat la vall escollida blanca impol·luta, després d'una sorprenent nevada caiguda el dia anterior, que mostra els boscos i els pobles coberts de blanc, amb aquelles formes arrodonides que conviden a passejar pels seus racons amagats?

Aixecar-vos pel matí, un dia assolellat i preguntar-vos: on anem? A esquiar a l'estació o a perdre'ns per algun paisatge solitari i tranquil de la vall? Els qui volen experimentar sensacions més intenses i estar acompanyats d'altra gent escolliran probablement l'estació d'esquí. Els qui volen gaudir d'una passejada de descoberta dels paisatges més remots escolliran una zona tranquil·la de la vall.

Si ja sou una mica entesos en la neu sabreu que si ha nevat força només gràcies a unes raquetes de neu o a uns esquís de muntanya us podreu endinsar en aquests terrenys lluny de la civilització.

Per als que us inicieu en el món hivernal us direm que les raquetes són uns estris que s'acoblen a les botes i que serveixen per desplaçar-se amb més comoditat i rapidesa sobre terreny nevat. S'utilitzen sobretot en la pràctica del muntanyisme a l'hivern. Distribueixen el pes de la persona sobre una superfície més gran, de manera que el peu no s'enfonsa completament en la neu, com a conseqüència de l'anoïnada "flotació".

Mentre avui dia, com dèiem, s'utilitzen principalment per al lleure, hi ha excursionistes i corredors als quals els agrada continuar fent-ho a l'hivern. En el passat eren eines essencials per a comerciants de pell, caçadors o qualsevol persona que necessités

mourer's per àrees on nevava sovint de forma severa. Les raquetes de neu tradicionals disposen d'un marc de fusta dura amb cordons de pell, mentre que les modernes han evolucionat força: majoritàriament són fetes de metall o de plàstic lleuger i inclouen elements com ara una unió del peu a la raqueta mitjançant una puntera pivotant que facilita el pas, un petit grampó a la sola que permet caminar sobre neu dura o bé una alça al taló que millora la inclinació del peu en els ascensos.

Nosaltres us suggerim les raquetes de neu com l'opció més fàcil i que està més a l'abast de tothom. Si us trobeu a l'Alta Ribagorça, al Pallars Sobirà, al Pallars Jussà o a la Val ►

d'Aran us suggerim que us endinseu en els paisatges blancs del Parc Nacional d'Aigüestortes i l'Estany de Sant Maurici amb un guia interpretador del parc. Tant el mateix parc com les empreses de la zona ofereixen itineraris amb raquetes durant tota la temporada hivernal per tal de facilitar excursions de diverses dificultats als desitjosos de trepitjar neu verge que fugen de les massificacions de qualsevol mena.

Des de l'hivern de 1997, el Parc Nacional ofereix aquests itineraris des de Boí i Espot

en el seu programa d'activitats i mostren l'altra cara dels paisatges d'Aigüestortes i de Sant Maurici, la cara freda i tranquil·la, blanca i silenciosa, tot descobrint les adaptacions i les estratègies de la fauna i de la flora, que resisteixen el llarg i dur hivern de l'alta muntanya. Des de l'hivern de 2008 també es poden realitzar aquests itineraris guiats des del Centre d'Informació de Senet, a l'Alta Ribagorça.

Així us convidem que vingueu a passar un dia d'hivern amb nosaltres. Només caldrà

que truqueu per fer la reserva prèvia i que vingueu ben calçats i ben abrigats!

Nota: per a itineraris de neu sense guia us recomanem un bon coneixement de la muntanya hivernal i que consulteu el Butlletí de Risc d'Allaus que l'Institut Geològic de Catalunya publica diàriament al seu web.

Maria Farré

